

Je to jako podepsat smlouvu s Ďáblem: půjčky, odklady splácení či příspěvky od státu

- CZ24 News | 24. dubna 2020

ČESKO: Česká vláda sice občanům populisticky slibuje, že se o ně postará, ale podle dosavadního počínání vlády v době koronavirové se nic takového neděje a dít nebude. Mezi slovy a činy je totiž propast velikosti Velké modré díry v Belizském bariérovém útesu.

O tom, že bude „v první vlně“ kvůli destruktivní politice vlády pod pláštěm koronaviru hozeno přes palubu do studeného moře plného žraloků obrovské množství Osob samostatně výdělečně činných (OSVČ) a menších či středních firem, vypovídají především ostudné podmínky „pomoci“, kterou stát vytvořil pro ty, kteří jsou zasaženi zastavením ekonomiky kvůli „pandemii“ koronaviru. Ta sice probíhá především v hystericky nekritických médiích, ale to na jejím dopadu nic nemění.

Nejprve měli živnostníci inkasovat 15 tisíc měsíčně, to se ale brzy změnilo na jednorázových 25 000 korun do konce dubna. Vláda sice nyní schválila prodloužení této „pomoci“ na 500 korun denně až do 8. června, kdy má proběhnout poslední vlna otevření provozoven, bude-li ještě co otvírat, ale ve všech případech to má pořádný háček. „Ihned po vyhlášení stopky ujišťoval premiér i jeho ministři, že kabinet postiženým podnikatelům pomůže. První opatření, s nimiž přicházeli, byla ovšem cílena výhradně na větší firmy se zaměstnanci. Záchrannou sítí propadávaly statisíce drobných obchodníků, restaurátérů, řemeslníků, kadeřnic, pedikérek, masérů. Kabinet si zprvu vůbec neuvědomil, že se v gastronomii, službách a maloobchodě přes noc ocitají statisíce lidí úplně bez příjmu,“ napsala Zuzana Kubátová. Že by si tohle kabinet vážně neuvědomil?

První zákeřnou podmínkou byl již přiznaný minimální roční příjem 180 000 korun. Klíčovým slovem je přiznaný. V Česku je totiž ekonomika nastavena dlouhá léta tak, aby nutila lidi fungovat částečně v šedé zóně. Daně jsou u nás nastaveny, v čele se sociálním a zdravotním pojištěním, jež ve skutečnosti nejsou žádnými pojištěními, jednoduše: čím víc vyděláš, tím víc ti sebereme. Takže když budeš úplně poctivý, zničme tě, protože se ti nevyplatí vydělávat. Kdyby živnostníci platili zálohy v takové výši, aby měli nárok na solidní důchod, důchodu by se s největší pravděpodobností ani nedožili, jelikož by do pár let zkrachovali. A tak se snažili se všemi riziky, která k podnikání patří, vydělat na důchod sami.

Proto bylo tak rozšířeným jevem například v pohostinství placení části mzdy oficiálně a části na ruku. Pokud by měli být všichni regulérními zaměstnanci, tak aby to ekonomicky všechno vyšlo, mzdy by musely být výrazně nižší. Vždyť když byla v nějakém podniku zaměstnána matka dvou malých dětí, říkáme jí třeba paní Nováková, která má významné slevy na daních, a pobírala 25 633 korun čistého, musel by jí zaměstnavatel vyplatit 30 000 korun. A dalších 10 140 korun poslat státu. Ten by za ně měl sice zajistit paní Novákové důchod, ale stávající důchodový systém neutáhne už ani ročníky narozené v 70. letech, kteří brzy půjdou do důchodu, natož pak mladší ročníky. Není divu, že bylo pro zaměstnavatele i zaměstnance výhodnější, aby měl vyšší výplatu „cash“ než nižší oficiální, ze které by měl stejně houby důchod.

Do toho přišlo EET, které spoustu živnostníků a menších podniků „načalo“ – k radosti mnoha škodolibých zaměstnanců, kteří si neuvědomili, že když firmy zkrachují, nebude je samotné mít kdo zaměstnat. EET už teď stejně nebude potřeba, svůj účel splnilo. Vláda Andreje Babiše svou politikou velmi šikovně rozdělila společnost, když se fakticky i rétoricky stavěla proti živnostníkům, a naopak lila peníze do zvýšení mezd ve státním sektoru, čímž si spolu s důchodci, kterým též přidala, koupila značný přísun voličských hlasů. To ale podle všeho brzy stejně skončí, protože na stávající výši mezd

nebude mít stát peníze a bude muset propouštět a snižovat mzdy stejně jako likvidované firmy. Jinými slovy, v háji budou skoro všichni...

Od minimální výše přiznaného příjmu stát sice v podmínkách příspěvku ustoupil a podmínky změnil, ale to, co žadatele o tento příspěvek čeká, omylem prozradila ministryně financí Alena Schillerová při schvalování kompenzačního příspěvku v Senátu, kde zároveň odhalila svoji bolševickou mentalitu. Nejprve prohlásila, že fotbalisté nemají morální právo o tyto peníze žádat. Zřejmě se domnívala, že všichni berou jako Ronaldo a Messi, přičemž základní výplaty v menších klubech, nezávislé na výsledcích, se pohybují mnohdy pod hranicí 20 000 korun. „Nechám to na těch fotbalistech a na jejich morálním přístupu, jestli si chtějí přijít říct o 25 tisíc. Myslím si, že by neměli,“ řekla paní ministryně v Senátu a přidala jasně cílenou výhružku, že si na žadatele došlápnu finanční úřady. „Je tam pojistka v tom zákoně,“ naznačila, jak může vypadat druhá fáze likvidace OSVČ a firem v Čechách (a zbavování se konkurence jistého svěřenského fondu?). „Jestli se tam objeví nějaký fotbalista, a to může být i někdo jiný, někdo, kdo si o tu 25 řekl a pak to z toho přiznání nevypadne, že by prostě byl nějak postižen, tak tam ty nástroje jsou, jsou tam prostě,“ řekla doslova Schillerová. A o to „prostě“ jde. Za neoprávněný odklad splátek nebo bonus pro OSVČ (jaký je to bonus, když vám někdo znemožní pracovat a pak vám nabízí almužnu?) hrozí 8 let vězení, informovaly SeznamZprávy.cz. No neberte to.

Pojistky (neboli nástroje zneužitelné k likvidaci), jsou i v dalších částech „pomoci“ nabízené státem. Například v programu Antivirus, kde má jít o částečnou kompenzaci mzdových nákladů v podobě náhrad mezd pro zaměstnance. To by opravdu mohlo pomoci, stejně jako těch 25 tisíc pro živnostníky a „odpuštění“ minimálních záloh. Stačí se ale podívat na podmínky a číst. „Porušení podmínek písemné dohody může vést k povinnosti příspěvek vrátit a zároveň může být předáno finančnímu úřadu pro podezření na porušení rozpočtové kázně. Současně může být také předmětem kontroly a případné sankce (...)“ Jinými slovy, jakmile si od tohoto milého státu necháte „pomoc“, můžete si nastěhovat do firmy automaticky kontrolu, která vás po tom všem tak akorát dorazí. EET a kontrolní hlášení proti tomu byly jen slabý čajíček...

Čtème dál: „Požádat o úhradu výše popsanych výdajů mohou všichni zaměstnavatelé v mzdové sféře, u kterých je alespoň jeden ze zaměstnanců v pracovním poměru, účastní se nemocenského a důchodového pojištění a zároveň spadá do podmínek režimu A nebo B programu Antivirus. Úřad práce České republiky (ÚP ČR) příspěvek přizná pouze za předpokladu, že zaměstnavatel zaměstnancům náhrady mezd skutečně vyplatil a řádně z nich odvedl povinné odvody.“

Klíčová je poslední věta - příspěvek dostanete pouze za předpokladu, že nejdřív zaplatíte zaměstnancům mzdy a odvedete za ně v plné výši sociální a zdravotní pojištění. Takhle prosím vypadá pomoc pro firmy, které nemají kvůli vládním nařízením a nulovým tržbám na mzdy. To je jako připustit tonoucímu do bazénu vodu, aby se mu líp plavalo. Pokud by přece chtěl stát udržet firmy, které budou muset zavřít nebo masivně propouštět, musel by jim dát peníze okamžitě, aby to vůbec mělo nějaký efekt. A ne takovou dobu jen jednat o tom, kdy to bude a jak to bude.

Mimochodem, k 19. dubnu, tedy měsíc po zastavení ekonomiky, získalo půjčku Covid 1 pouhých 200 žadatelů z 3200. Než se tímto tempem někdo dostane k penězům, už bude zbankrotovaný. Nemluvě o tom, že na půjčky dosáhne minimum těch, kteří by to potřebovali, a peníze v knockoutované ekonomice nedobrovolní klienti bank nebudou stejně mít peníze jak vracet.

Firmy, které už o půjčky žádaly, kritizují i formuláře, jejichž vyplnění je tak obtížné, že může trvat klidně dva dny. V takovém Německu stačí za pár minut vyplnit primitivní formulář a druhý den jsou peníze na účtu. Právě Němci živnostníkům opravdu pomohou - podporou až do výše 416 000 korun měsíčně. Britové pak nabízejí 76 700 korun po dobu tří měsíců, aby mohli překlenout nejhorší a pokrýt alespoň nejnnutnější náklady. „Uklízečky, instalatéri, elektrikáři, hudebníci, kadeřnice a

mnoho dalších osob samostatně výdělečně činných (OSVČ), které mají na tuto pomoc nárok, se o ni mohou přihlásit přímo u finanční správy prostřednictvím jednoduchého on-line formuláře s tím, že peníze jim přijdou přímo na účet," uvedlo na webu britské ministerstvo financí.

To hlavní nebezpečí ale tkví jinde. Kouzelná větička: „Žadatel musí umožnit přístup na místo realizace projektu a do svého sídla zaměstnancům Českomoravské záruční a rozvojové banky (ČMZRB), ministerstva a dalším subjektům určených ČMZRB nebo Ministerstvem za účelem kontroly plnění podmínek smlouvy o zvýhodněném úvěru a vytvořit podmínky a spolupůsobit při výkonu těchto kontrol.“ A také „souhlasit, že budou Ministerstvu a subjektům určeným obecně závaznými předpisy předávány údaje o jeho osobě v rozsahu vyžadovaném platnými předpisy, zejména údaje týkající se jména/názvu/firmy, adresy/sídla, IČ, názvu, CZ-NACE a umístění projektu, výše poskytnuté podpory, to vše za účelem zveřejnění těchto údajů a kontroly dodržování pravidel podpory de minimis“.

Je to jako podepsat smlouvu s Dáblem. Každý si proto musí zvážit, jestli pro něj není lepší zkrachovat či položit živnost rovnou, než padnout do chřtánu Byrokratistánu a zavázat se ke splácení půjček, na jejichž splácení už teď nemá firma nebo fyzická osoba stejně peníze. Jisté totiž je, že po tomhle tsunami už svět nebude jako dřív.

Milan Vidlák